

▶ ВЛАДА І ЧАС

З БОГОМ, ПЕВЖІВЦІ!

Захмарене небо, яке поливало землю негустим, але набридливим дощем, не змогло втримати в оселях тих жителів Певжі, яким не байдуже майбутнє рідного села. Вони поволі гуртувалися у приміщенні сільської ради, де голова районної ради Валерій Шинкар, голова райдержадміністрації Володимир Кислюк, його заступник Володимир Гулич, начальник управління праці та соціального захисту населення Микола Швець, заступник начальника управління Пенсійного фонду України у Млинівському районі Ірина Ільчишина провели прийом громадян. І майже всі певжівці одержали оперативні та компетентні відповіді. Скажімо, Степан Сковорода задовольнився аргументованим коментарем Ірини Ільчишиної щодо розміру своєї пенсії. До речі, Ірина Михайлівна для миттєвого реагування на запитання своїх візаві заручилася підтримкою ноутбука із відповідним інформаційним багажем. Взагалі цього дня вона проконсультувала чотирьох жителів Певжі.

На складнішу життєву проблему довелося шукати відповіді Валерію Шинкару та Миколі Швецю. Дружина колишнього воїна-«афганця» Василя Федорука переймається тим, що упродовж тривалого часу чоловіка не можуть визнати інвалідом. Ускладнює процедуру той факт, що йому не вдається заручитися документальним підтвердженням про травму в афганському печлі у 80-х роках минулого століття. Нині Василь Мефодійович хворіє, недуга прогресує, а питання про встановлення інвалідності гальмується. Втім, керівники пообіцяли сприяти учаснику бойових дій у розв'язанні цього гострого життєвого вузла.

Порозумілася громада із керівниками району щодо ремонту 300 метрів дороги у селі. Як запевнила сільській голова Тамара Літвінчук, цю проблему обіцяло вирішити ТзОВ «СБЕ Україна».

Микола Пасічник порушив питання про низькі ціни на молоко, яке заготовляють у селян переробники. За його словами, нині вони платять одну гривню за літр, а в Луцьку на базарі – 4 грн. 50 коп. Звісно, ніхто у Луцьк щодня його не возитиме, а ось про підвищення заготівельних цін мову треба вести. Зокрема, про економічні важелі впливу на переробників. Ймовірно, сприяла б цьому поява у селі конкурента нинішньому заготівельнику.

Вдалося порозумітися громаді і керівникам району щодо підвезення дітей до Уїздецької одинадцятирічки та «передислокації» відділення зв'язку у нове приміщення.

Стратегічне питання, яке обговорювалося, стосувалося будівництва підвідного газопону до Певжі. Вуличний тут уже збудували. Як зазначив заступник голови РДА Володимир Гулич, який курує ці питання, нині будівництво газопону обійдеться у 370 тисяч гривень. Із цієї суми 190 тис. грн. районна влада, як кажуть, бере на себе. Втім, певжівці мають зібрати 110 тис. грн., причому 40 тис. грн. – якнайшвидше, аби фірма, яка займатиметься будівництвом, могла розпочати роботи. Уже під час газових дебатів Володимир Йосипович зателефонував діловим партнерам і домовився про 20 тис. грн. першочергового внеску, які сільський кооператив уже зібрав. Решту 90 тис. грн. нагромаджуватимуть до осені.

Хтось із селян бідкався, що, мовляв, підвідні газопони будуються за рахунок держави. Голові РДА Володимирі Кислюку довелося погасити оптимістичні міркування опонента, бо нині держава не має змоги фінансувати такі проекти. Володимир Олексійович навів приклади із досвіду газифікації населених пунктів району, де жителі власним коштом прокладали газопроводи.

Під час газової тематики лунали поодинокі песимістичні нотки. Однак більшість учасників розмови налаштована на оптимістичний фініш. Бо якщо відкладати цю справу громади на невизначений термін, то Певжівська сільрада може ще довго залишатися єдиною на теренах району, де люд не зможе оцінити переваг «голубого» палива... З іншого боку напрошується питання: невже жителі села змиряться з тим, що «закопали» кошти у вуличний газогін? Не секрет, що долає дорогу лише той, хто йде вперед. Тож, як кажуть, з Богом, певжівці...

Віталій ТАРАСЮК.